

Cuprins

Abrevieri	13
Capitolul VIII. Contractul de depozit	15
<i>Secțiunea I. Noțiunea și caracterile juridice ale contractului de depozit</i>	15
1. Noțiune	15
2. Caractere juridice.....	15
3. Planul expunerii.....	19
<i>Secțiunea a II-a. Depozitul obișnuit (voluntar)</i>	20
§1. Condiții de validitate. Dovada și natura juridică a contractului de depozit obișnuit.....	20
4. Obiectul contractului	20
5. Capacitatea părților.....	21
6. Dovada contractului.....	22
7. Natura juridică a depozitului obișnuit și delimitarea lui față de alte contracte	24
§2. Efectele contractului de depozit obișnuit (voluntar).....	26
8. Precizări prealabile	26
A. <i>Obligațiile depozitarului</i>	28
9. Obligația de păstrare	28
10. Obligația de restituire	34
B. <i>Obligațiile deponentului</i>	42
11. Obligații extracontractuale.....	42
12. Plata remunerației	42
13. Ridicarea bunului.....	43
14. Dreptul de retenție al depozitarului	43
<i>Secțiunea a III-a. Depozitul necesar</i>	44
15. Noțiune, domeniu de aplicare și regim juridic.....	44
16. Dovada contractului.....	47
<i>Secțiunea a IV-a. Depozitul hotelier</i>	47
17. Considerații generale	47
<i>Secțiunea a V-a. Depozitul neregulat</i>	56
§1. Depozitul neregulat de drept comun.....	56

18. Noțiune, obiect și efecte.....	56
19. Dovada caracterului neregulat al depozitului	57
20. Delimitarea față de împrumutul de consumație	58
§2. Depunerile de sume de bani la bănci (depozitul bancar de fonduri)	59
21. Noțiune. Reguli generale	59
22. Problema raporturilor dintre deponentul pe numele altuia și titularul depozitului	63
23. Clauza de împuternicire	65
24. Clauza testamentară	70
25. Problema cumulului clauzelor	79
26. Răspunderea depozitarului.....	81
27. Confidențialitatea depunerilor	82
28. Dovada depunerilor	88
<i>Secțiunea a VI-a. Sechestrul convențional</i>	90
29. Noțiune	90
30. Efecte	90
31. Sechestrul judiciar	93
Capitolul IX. Contractul de împrumut	94
<i>Subcapitolul I. Considerații generale</i>	94
1. Felurile împrumutului. Promisiunea de împrumut.....	94
<i>Subcapitolul II. Împrumutul de folosință (comodatul)</i>	96
<i>Secțiunea I. Noțiunea, caracterele juridice și condițiile de validitate ale împrumutului de folosință (comodatului)</i>	96
2. Noțiune și caractere juridice	96
3. Obiectul	98
4. Dreptul transmis.....	100
5. Capacitatea părților	100
6. Dovada contractului de comodat	101
<i>Secțiunea a II-a. Efectele contractului de comodat</i>	102
§1. Obligațiile comodatarului	102
7. Conservarea bunului	102
8. Folosirea bunului potrivit destinației	103

9. Suportarea cheltuielilor de folosință (de întreținere)	103
10. Restituirea bunului.....	104
11. Scadența obligației de restituire.....	106
12. Prescripția acțiunii <i>personale</i> în restituire	108
13. Răspunderea comodatului.....	108
14. Suportarea riscurilor de către comodatari	110
15. Pluralitatea de comodatari	111
§2. Obligațiile comodantului	112
16. Regula.....	112
17. Restituirea cheltuielilor de conservare.....	112
18. Plata despăgubirilor	112
19. Inexistența dreptului de retenție al comodatului.....	113
§3. Stingerea efectelor comodatului	113
20. Prin restituirea bunului	113
21. Prin reziliere și denunțare unilaterală	114
22. Prin moartea comodatului.....	115
Subcapitolul III. Împrumutul de consumație (propriu-zis)	115
<i>Secțiunea I. Noțiunea, caracterele juridice și condițiile de</i>	
<i>validitate ale împrumutului de consumație (mutuum)</i>	<i>115</i>
23. Noțiune și caractere juridice	115
24. Capacitatea părților	116
25. Dovada contractului.....	117
<i>Secțiunea a II-a. Efectele împrumutului de consumație</i>	<i>122</i>
§1. Obligațiile împrumutatului	122
A. <i>Obligația de restituire</i>	<i>122</i>
26. Restituirea împrumutului	122
27. Scadența obligației de restituire.....	123
28. Prescripția acțiunii în restituire	127
B. <i>Obligația de plată a dobânzii.....</i>	<i>129</i>
29. Noțiunea de dobândă	129
30. Cuantumul dobânzii remuneratorii	130
31. Dovada plății dobânzilor.....	134
32. Prescripția dreptului la acțiune pentru plata dobânzilor	135
C. <i>Răspunderea împrumutatului.....</i>	<i>137</i>
33. Răspunderea împrumutatului în cazul imposibilității	
restituirii în natură, la scadență, a bunului împrumutat	137

34. Răspunderea împrumutatului în cazul neexecutării la termen a obligației de restituire a bunului împrumutat.....	138
§2. Obligațiile împrumutătorului	144
35. Răspunderea împrumutătorului pentru vicii	144
<i>Secțiunea a III-a. Stingerea împrumutului de consumație.....</i>	145
36. Prin plată.....	145
37. Alte moduri de stingere.....	146
Capitolul X. Contractul de tranzacție.....	149
<i>Secțiunea I. Noțiunea, caracterele juridice și condițiile de validitate ale contractului de tranzacție</i>	149
1. Noțiune	149
2. Caractere juridice.....	151
3. Condiții de validitate.....	154
4. Nulitatea contractului de tranzacție	158
5. Interpretarea contractului.....	163
<i>Secțiunea a II-a. Efectele contractului de tranzacție.....</i>	164
6. Efecte extinctive	164
7. Efecte declarative.....	165
8. Efecte constitutive sau translative.....	167
9. Efecte relative	168
10. Probleme speciale privitoare la imobile.....	169
Capitolul XI. Contractul de donație.....	171
<i>Subcapitolul I. Noțiunea și condițiile de validitate ale contractului de donație</i>	171
<i>Secțiunea I. Noțiunea contractului de donație.....</i>	171
1. Definiție	171
2. Interpretarea contractului.....	173
<i>Secțiunea a II-a. Condițiile de validitate ale contractului de donație</i>	175
§1. Obiectul contractului	175
3. Condiții	175
§2. Condiții de formă.....	177
4. Încheierea contractului între persoane prezente	177
5. Încheierea contractului de donație între absenți.....	181

6. Actul (statul) estimativ	183
7. Probleme speciale privind donațiile în lumina art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989.....	184
§3. Capacitatea părților	185
8. Regula.....	185
A. Incapacitățile de a dispune	186
9. Persoanele incapabile, potrivit legii, de a dispune prin donații.....	186
B. Incapacități de a primi	189
10. Persoanele fizice neconcepute și organizațiile care nu au dobândit personalitatea juridică	189
11. Cetățenii străini (persoanele juridice străine) și apatrizii	191
12. Incapacitatea medicilor, farmaciștilor și preoților de a primi donații de la cei cărora le acordau îngrijiri de specialitate, respectiv asistență religioasă.....	192
13. Minorii și interzișii judecătorești	194
14. Situația surdului, mutului sau surdomutului și a nevăzătorului.....	195
15. Persoanele juridice.....	195
C. Momentul la care capacitatea este cerută	198
16. Reguli aplicabile	198
D. Sancțiunea incapacităților speciale de a face și de a primi donații	199
17. Nulitatea contractului	199
§4. Promisiunea de donație.....	200
18. Promisiunea de donație în reglementarea noului Cod civil	200
§5. Principiul irevocabilității donațiilor.....	201
19. Noțiuni	201
20. Clauze incompatibile cu principiul irevocabilității.....	203
21. Clauze permise	204
§6. Revocabilitatea donațiilor între soți.....	207
22. Reguli speciale.....	207

Subcapitolul II. Donațiile simulate, indirecte și darurile manuale 211

Secțiunea I. Donațiile simulate..... 211

23. Feluri.....	211
§1. Donațiile deghezate	212
24. Noțiune. Reguli aplicabile	212
25. Dovada.....	213
§2. Donațiile prin interpunere de persoane.....	215
26. Noțiune. Reguli aplicabile	215
<i>Secțiunea a II-a. Donațiile indirecte.....</i>	<i>216</i>
27. Noțiune. Condiții de fond și de formă	216
28. Renunțarea la un drept.....	218
29. Remiterea de datorie.....	219
30. Stipulația în favoarea unei terțe persoane	220
31. Alte cazuri de donații indirecte.....	222
<i>Secțiunea a III-a. Darurile manuale.....</i>	<i>223</i>
32. Noțiune	223
33. Reprezentarea în cazul darului manual.....	223
34. Reguli de fond aplicabile	224
35. Obiectul darului manual.....	224
36. Noțiunea de „tradițiune”	225
37. Problema darurilor de nuntă	230
38. Dovada darului manual.....	232
<i>Subcapitolul III. Efectele contractului de donație</i>	<i>233</i>
<i>Secțiunea I. Efecte între părți</i>	<i>233</i>
§1. Reguli generale.....	233
39. Efectul translativ al contractului.....	233
§2. Obligațiile donatorului.....	234
40. Preliminarii	234
41. Obligația de transmitere a proprietății ori a dreptului donat. Obligația de predare.....	234
42. Obligația de garanție. Cazuri în care există	234
§3. Obligațiile donatarului	236
43. Regula. Donația cu sarcini	236
<i>Secțiunea a II-a. Opozabilitatea efectelor contractului față de terți</i>	<i>242</i>
44. Reguli aplicabile	242

Subcapitolul IV. Cauzele legale de revocare a donațiilor	244
45. Precizări prealabile	244
<i>Secțiunea I. Revocarea pentru ingraturdine</i>	246
46. Cauze	246
47. Acțiunea în revocare	249
<i>Secțiunea a II-a. Revocarea promisiunii de donație</i>	253
48. Cazuri.....	253

TRATAT DE DREPT CIVIL

CONTRACTE SPECIALE

Prof. univ. dr. **FRANCISC DEAK**

Prof. univ. dr.
LUCIAN MIHAI

Prof. univ. dr.
ROMEO POPESCU

TRATAT DE DREPT CIVIL

CONTRACTE SPECIALE

Ediția a V-a
actualizată și completată

Volumul III
Prof. univ. dr. **ROMEO POPESCU**

Depozitul
Împrumutul de folosință
Împrumutul de consumație
Tranzacția
Donația

Universul Juridic
București
-2018-

Capitolul VIII

Contractul de depozit

Secțiunea I

Noțiunea și caracterele juridice ale contractului de depozit

1. Noțiune. Depozitul este contractul prin care o parte, numită deponent, încredințează un bun celeilalte părți, numită depozitar, care se obligă să-l păstreze pentru o perioadă determinată sau nedeterminată și să-l restituie în natură¹.

După cum rezultă din această definiție, dată, în esență, de însuși Codul civil [art. 2.103 alin. (1)]², *scopul principal* urmărit prin încheierea contractului este *păstrarea (conservarea) bunului depozitat* în vederea restituirii lui în natură la cererea deponentului³. În ipoteza în care scopul principal al contractului nu este păstrarea bunului, chiar dacă deținătorul are o asemenea obligație, raporturile dintre părți nu mai pot fi calificate ca fiind raporturi de depozit, ci de vânzare, de antrepriză etc., eventual, chiar raporturi derivând dintr-un contract nenumit⁴.

2. Caractere juridice. Depozitul este un contract real, cu titlu gratuit sau cu titlu oneros, unilateral sau sinalagmatic (bilateral), în principiu, netranslativ de proprietate și, în principiu, *intuitu personae* în privința depozitarului.

2.1. Depozitul este un contract *real*, care se formează (se perfectează) numai prin și din momentul remiterii (predării, tradițiunii) bunului care

¹ Din punct de vedere etimologic, cuvântul „depozit” provine din latinescul *depositum*, care înseamnă „un bun depus dintr-un loc în altul”.

² La art. 2.103 alin. (1), Codul civil face referire numai la bunurile mobile, întrucât este avut în vedere depozitul obișnuit. Astfel cum se va arăta în continuare (a se vedea *infra*, nr. 29-31), sechestrul convențional, care reprezintă o varietate de depozit, poate avea ca obiect atât bunuri mobile, cât și bunuri imobile.

³ De aceea în doctrină (a se vedea Ph. Malaurie, L. Aynès, P.-Y. Gautier, *Drept civil. Contractele speciale*, tradusă de D. Dănișor, Ed. Wolters Kluwer, București, 2009, p. 461) depozitul este calificat ca fiind un *contract de restituire*.

⁴ A se vedea *infra*, nr. 7.

formează obiectul contractului de la deponent la depozitar¹, cu excepția cazului în care bunul se află deja, indiferent cu ce titlu, la depozitar [art. 2.103 alin. (2) C. civ.].

Pe de altă parte, predarea în sine nu este suficientă pentru încheierea contractului, fiind necesară, în acest scop, realizarea acordului de voințe în sensul încheierii contractului de depozit². Astfel, dacă una dintre părți a avut în vedere încheierea unui contract de depozit, dar cealaltă parte a crezut că primește un împrumut sau un dar manual, regulile depozitului nu vor putea fi aplicate, raporturile dintre părți – în lipsa realizării acordului de voințe – fiind extracontractuale³. Aceeași soluție se impune și dacă o persoană lasă la domiciliul unei alte persoane un obiect fără acordul sau chiar fără știrea acesteia din urmă.

Contractul de depozit însă, ca și alte contracte reale, poate fi precedat de o *promisiune* (un *antecontract*) *de depozit*, care se poate perfecta prin simplul consimțământ al părților.

2.2. Depozitul poate fi cu *titlu gratuit*⁴ sau cu *titlu oneros*. Depozitul este cu titlu gratuit dacă din convenția părților sau din uzanțe ori din alte împrejurări, precum profesia depozitarului, nu rezultă că trebuie să fie plătită o remunerație. Prin urmare, depozitul este gratuit numai *prin natura*, iar nu prin esența sa. Depozitarul care pretinde o anumită remunerație (sumă de bani sau alt avantaj patrimonial) pentru serviciile prestate trebuie

¹ „Remiterea trebuie să fie voluntară: nu este depozit atunci când o clientă își uită cerceii la un coafor, care nu este deci responsabil de furtul lor” (T. com. Seine, dec. din 5 martie 1952, citată de Ph. Malaurie, L. Aynès, P.-Y. Gautier, *op. cit.*, p. 470).

² Într-o speță s-a decis că, în lipsa consimțământului dat pentru încheierea contractului, simpla primire de către un barman, din pură complezență, a unui album al unui pictor pentru a fi consultat de către vizitatorii localului nu atrage răspunderea barmanului ca depozitar (Cass. fr., dec. com. din 25 septembrie 1984, în RTDciv. 1986, p. 143, citată de C. Toader, *Drept civil. Contracte speciale*, ed. a 3-a, Ed. C.H. Beck, București, 2008, p. 263).

³ În acest caz contractul este lovit de nulitate relativă pentru eroare esențială „asupra naturii sau obiectului contractului” [art. 1.207 alin. (2) pct. 1 C. civ.]. Pentru posibilitatea adaptării contractului, a se vedea art. 1.213 C. civ.

⁴ Depozitul cu titlu gratuit este un *contract dezinteresat*, nefiindu-i aplicabile regulile specifice liberalităților (reducțiunea liberalităților excesive, raportul donațiilor, revocarea donațiilor sau a legatelor etc.).

să dovedească stipularea și cuantumul remunerației. Dacă depozitarul desfășoară activitatea de păstrare cu caracter profesional (nu ocazional¹), depozitul urmează să fie prezumat cu titlu oneros. Sechestrul judiciar este, de asemenea, cu titlu oneros [art. 976 alin. (3) C. pr. civ.].

Când cuantumul remunerației nu este stabilit prin contract, instanța judecătorească îl va stabili în raport cu valoarea serviciilor prestate [art. 2.106 alin. (2) C. civ.]².

2.3. Depozitul cu titlu gratuit este un *contract unilateral*, întrucât, din momentul încheierii sale, dă naștere la obligații numai în sarcina depozitarului. Depozitul rămâne un contract unilateral chiar dacă – ulterior încheierii sale – se nasc anumite obligații și în sarcina celeilalte părți (obligații postcontractuale) ca urmare a unui fapt posterior și accidental, care nu derivă din voința comună a părților (de exemplu, pierderile suferite de depozitar din cauza viciilor bunului depozitat), ci dintr-o cauză extracontractuală (delict civil sau gestiunea de afaceri³), aceste obligații nefiind nici interdependente cu obligațiile depozitarului⁴.

Dacă depozitul este cu titlu oneros, întrucât părțile își asumă – din momentul încheierii contractului – obligații reciproce și interdependente,

¹ Într-o speță, instanța a constatat că societatea depozitară nu intră în categoria celor care prestează activități de păstrare a bunurilor cu caracter profesional și nici nu a dovedit că la data semnării procesului-verbal de lăsare în custodie s-ar fi pus problema plății unui preț al depozitului, asupra căroro părțile să fi convenit. Drept urmare, instanța a apreciat că, în lipsa unei înțelegeri de acest fel încheiate între părți la momentul semnării procesului-verbal de custodie, societatea depozitară nu poate condiționa restituirea bunurilor depozitate de plata vreunui preț (a se vedea T. com. Argeș, sent. nr. 67/2009, citată de V. Terzea, *Noul Cod civil adnotat cu doctrină și jurisprudență*, vol. II, ed. a 2-a, Ed. Universul Juridic, București, 2014, p. 1037).

² Potrivit art. 143¹ din Legea nr. 71/2011 (introdus prin O.U.G. nr. 79/2011), dispozițiile art. 2.010 alin. (3) din Codul civil (potrivit căroro „Dreptul la acțiunea pentru stabilirea cuantumului remunerației se prescrie odată cu dreptul la acțiunea pentru plata acesteia.”) se aplică și în cazul stabilirii remunerației depozitarului, potrivit art. 2.106 din Codul civil.

³ A se vedea *infra*, nr. 11.

⁴ Pentru amănunte privind categoria așa-numitelor „contracte sinalagmatice imperfecte”, a se vedea L. Pop, I.F. Popa, S.I. Vidu, *Curs de drept civil. Obligațiile*, Ed. Universul Juridic, București, 2015, p. 41.

raporturile dintre părți vor fi guvernate de regulile aplicabile contractelor sinalagmatice.

Precizăm că și *promisiunea de depozit* poate fi unilaterală sau sinalagmatică (bilaterală). Nici în acest din urmă caz însă, promitentul-deponent nu va putea fi obligat la încheierea contractului de depozit, dar va putea fi ținut să plătească daune-interese pentru nerespectarea obligației contractuale asumate. La fel, și promitentul-depozitar răspunde, în ambele cazuri (promisiune unilaterală sau sinalagmatică), inclusiv în ipoteza în care contractul proiectat este cu titlu gratuit, pentru nerespectarea obligației *de a face* asumate¹. Niciuna dintre părțile promisiunii de depozit nu poate obține pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de contract de depozit, întrucât instanța poate suplini doar consimțământul promitentului care refuză să încheie contractul, dar nu poate asigura și remiterea bunului².

2.4. Depozitul este un contract *creator de drepturi de creanță (de raporturi de obligații)* între părți. Prin încheierea acestui contract nu se transmite dreptul de proprietate și nici chiar posesia bunului asupra depozitarului³. El devine un simplu detentor precar [art. 918 alin. (1) lit. a) C. civ.], care, în principiu, nu are nici dreptul de a se folosi de bunul ce i-a fost încredințat⁴. În consecință, riscul pieririi fortuite a bunului este suportat de deponent (*res perit domino*)⁵. Depozitarul suportă numai riscul contractului în calitate de debitor al obligației (de păstrare) imposibil de executat din cauza și din momentul pieririi bunului⁶, neavând dreptul ca

¹ Potrivit art. 1.279 alin. (2) C. civ., „În caz de neexecutare a promisiunii, beneficiarul are dreptul la daune-interese”.

² Art. 1.279 alin. (3) C. civ. prevede că instanța nu poate să pronunțe o hotărâre care să țină loc de contract „în cazul promisiunii de a încheia un contract real, dacă prin lege nu se prevede altfel”. Or, legea nu prevede o astfel de posibilitate nici măcar pentru ipoteza în care bunul de află în deținerea promitentului-depozitar.

³ Face excepție numai depozitul neregulat, care este translativ de proprietate. A se vedea *infra*, nr. 18.

⁴ A se vedea *infra*, nr. 9, lit. c).

⁵ Potrivit art. 558 C. civ., „Proprietarul suportă riscul pieririi bunului, dacă acesta n-a fost asumat de o altă persoană sau dacă prin lege nu se dispune altfel”.

⁶ A se vedea și art. 1.557 C. civ.

după pieire să mai primească remunerația stipulată (în ipoteza în care contractul a fost încheiat cu titlu oneros).

2.5. Depozitul este, în principiu, un contract cu caracter *intuitu personae* în privința depozitarului¹. Acest caracter rezultă din prevederile art. 2.112 C. civ., potrivit cărora depozitarul nu poate încredința altuia păstrarea bunului, fără consimțământul deponentului, cu excepția cazului în care este silit de împrejurări să procedeze astfel². Calitățile personale ale depozitarului, inclusiv atunci când este vorba despre un depozitar persoană fizică ori juridică ce acționează ca profesionist, nu îi sunt niciodată indiferente deponentului când încheie contractul cu un depozitar sau altul.

3. Planul expunerii. Noul Cod civil reglementează atât contractul de depozit obișnuit (propriu-zis), cât și anumite varietăți de depozit.

Urmează să analizăm, mai întâi, regulile aplicabile *depozitului obișnuit* (numit și „voluntar” – în opoziție cu depozitul „necesar”), aceste reguli reprezentând dreptul comun în materie de depozit, apoi regulile speciale aplicabile *depozitului necesar*, *depozitului hotelier*, *depozitului neregulat* și, în fine, *sechestrului convențional*. Întrucât dispozițiile prevăzute pentru varietățile de depozit sunt speciale, ele au aplicabilitate restrânsă la ipoteza vizată de legiuitor, completându-se cu regulile depozitului obișnuit (voluntar), care reprezintă dreptul comun în materie³.

¹ Spunem „în principiu” pentru că este posibil ca depozitul necesar să nu aibă un caracter *intuitu personae* (pentru amănunte a se vedea *infra*, nr. 15).

² „La Roma, depozitul era un serviciu între prieteni, ceea ce-i caracteriza spiritul. De exemplu, călătorul, fugarul sau cel aflat pe moarte lăsa la un prieten sau la un vecin un lucru ce-i incomoda sau un mobil prețios”, contractul bazându-se „pe încredere” (Ph. Malaurie, L. Aynès, P.-Y. Gautier, *op. cit.*, p. 470). Și în dreptul modern depozitul are la bază încrederea dintre părți, dar sfera lui de aplicare este mult mai vastă, existând multe situații în care contractul se încheie în folosul ambelor părți, depozitarul fiind un profesionist remunerat.

³ Codul civil din 1864 distingea două feluri de depozit: *depozitul propriu-zis* și *sechestrul* (art. 1592). Depozitul propriu-zis avea trei variante: *depozitul obișnuit*, *depozitul necesar* și *depozitul neregulat*. Deși acesta din urmă nu apărea în cadrul titlurilor secțiunilor Codului civil din 1864 referitoare la contractul de depozit, existența lui, ca o varietate specială de depozit, a fost și în trecut incontestabilă.

Secțiunea a II-a Depozitul obișnuit (voluntar)

§1. Condiții de validitate. Dovada și natura juridică a contractului de depozit obișnuit

4. Obiectul contractului. Potrivit Codului civil, depozitul obișnuit nu poate avea ca obiect decât bunuri *mobile* [art. 2.103 alin. (1)], inclusiv animale (lăsate, de exemplu, în „pensiuni” pentru animale)¹. Dată fiind necesitatea tradițiunii, aceste bunuri mobile trebuie să fie *corporale*. Totuși, pot forma obiectul contractului și creanțele (bunuri încorporale) constatate printr-un titlu la purtător, asimilate bunurilor mobile corporale². Sunt bunuri mobile corporale, evident, și documentele materiale (de exemplu, înscrisuri care reprezintă amintiri de familie³, acțiuni, testament)⁴, indiferent de drepturile (fie și nominative) pe care le constată.

Întrucât depozitarul este obligat să restituie însuși bunul depozitat [art. 2.103 alin. (1), art. 2.116 C. civ.], obiectul contractului trebuie să fie un bun *individual determinat și neconsumptibil* (fie după natura lui, fie potrivit voinței părților), chiar dacă, după natura lui, ar fi un bun consumptibil și fungibil⁵.

¹ În schimb, încredințarea unei persoane în viață (de exemplu, un copil) în grija unei alte persoane constituie un contract de antrepriză. A se vedea A. Bénabent, *Droit civil. Les contrats spéciaux*, ed. a 2-a, Ed. Montchrestien, Paris, 1995, pp. 417-418, nr. 711.

² Titlurile la purtător și biletele de bancă sunt asimilate cu bunurile corporale, pentru că se pot transmite de la mână la mână. TS, s. civ., dec. nr. 1349/1972, în CD 1972, p. 113. A se vedea și C. Toader, *op. cit.*, p. 265.

³ A se vedea art. 1.142 C. civ.

⁴ Art. 12 lit. g) din Legea nr. 36/1995 a notarilor publici și a activității notariale (republicată în M. Of. nr. 444 din 18 iunie 2014) dispune că „Notarul public îndeplinește următoarele acte și proceduri notariale: [...] g) *primirea în depozit* a bunurilor, a înscrisurilor și a documentelor prezentate de părți, precum și a sumelor de bani, a altor bunuri, înscrisuri sau documente găsite cu ocazia inventarului succesoral, în limita spațiului și utilităților de care dispune biroul notarial; [...]”. A se vedea și art. 1.116 alin. (5) și art. 1.118 alin. (1) C. civ.

⁵ De exemplu, atunci când obiectul contractului de depozit îl constituie 100 t de grâu, contractul poate fi un *depozit obișnuit* (atunci când depozitarul are obligația să restituie exact acel grâu, pe care îl păstrează într-un siloz, fără a fi „amestecat” cu alt grâu) sau un *depozit neregulat* (atunci când depozitarul devine proprietar și nu are